

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1135/2021
13.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Драгомира Милојевића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Оливере Будаков, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.1488/20 од 13.05.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.213/21 од 20.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 13. октобра 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Оливере Будаков, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.1488/20 од 13.05.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.213/21 од 20.08.2021. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.1488/20 од 13.05.2021. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које дело јој је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ у вези члана 176. став 5. ЗПППА, према окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета, ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљена је обавезана да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.213/21 од 20.08.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Оливера Будаков, а пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.1488/20 од 13.05.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА – адвокат Оливера Будаков, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већим, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу који се односи на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљене АА – адвокат Оливера Будаков истиче да одредбе члана 21. у вези са чланом 2. тачка 3), члана 6. став 2. тачка 5б) и члана 10. у вези члана 2. тачка 3. подтачка 2 и 3. Закона о акцизама, као и одредбе члана 66а став 1. и 2. Закона о дувану „нису примењиве на окривљену“. Према ставу браниоца, окривљена није обвезник акцизе обзиром да дуван није ставила у промет, нити је предузела било коју радњу са тим изједначену, а из пресуде „није утврдиво“ да ли је и у ком моменту окривљена била дужна да обрачуна и плати акцизу, јер прописи који су примењени на њу уопште нису могли бити примењени.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени овога суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, чини онај ко супротно прописима који регулишу опорезивање акцизама, неовлашћено производи, прерађује, продаје или ко набавља ради продаје, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет производе који се у складу са законом сматрају акцизним производима.

Из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела садржаног у изреци првостепене пресуде произилази да је окривљена АА, у време и на месту ближе описаном у изреци пресуде, способна да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, те свесна забрањености својих радњи чије извршење је хтела, супротно прописима који регулишу опорезивање акцизама, и то одредби члана 21. у вези члана 2. тачка 3) члана 6. став 2. и тачка 5б и члана 10. Закона о акцизама, у вези члана 2. тачка 2) подтачка 2 и 3), те члана 66а став 1. и 2. Закона о дувану, неовлашћено држала ради продаје, у помоћном објекту у кући у којој борави, производе који се у складу са законом сматрају акцизним производима - дуванске прерађевине, и то 690 ручно прављених цигарета и дуван за пушење који је резан и који се може пушити без даље индустријске обраде, укупне нето масе 16,80 кг.

Имајући у виду наведено, те одредбу члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, то из изреке првостепене пресуде јасно произилази да се у описаним радњама окривљене стичу сва битна законска обележја кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. наведеног закона, и то како објективна, која се тичу радње извршења дела, тако и субјективна обележја предметног кривичног дела, због ког је окривљена правноснажно оглашена кривом. Стога се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

Као разлог побијања правноснажне пресуде, бранилац окривљене наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца. Међутим, бранилац у образложењу захтева не наводи због чега сматра да је правноснажним пресудама учињена ова повреда одредаба кривичног поступка, односно не указује на ком то евентуално недозвољеном доказу се заснива побијана пресуда, већ с тим у вези истиче да је у току поступка окривљена изнела своју одбрану, коју су потврдили сви саслушани сведоци, те да у току поступка није изведен ниједан доказ о намери продаје дувана окривљене. Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић